

V. WKŁADANIE RĄK

1. Wersety kluczowe

Hbr 6,1-2; 1Tm 5,22; Mk 16,17-18; 2Tm 1,6.

2. Wstęp

Pamiętajmy, że zadaniem Ducha Świętego jest doprowadzenie nas do dojrzałości. Aby to się mogło stać, musimy mieć właściwie położone nasze duchowe fundamenty. Nauka o wkładaniu rąk jest następnym krokiem po tych pierwszych trzech fundamentalnych prawdach, gdyż ponownie odwraca ona naszą uwagę z nas samych, kierując na innych, abyśmy mogli stać się narzędziami błogosławieństwa Chrystusowego. Kładąc fundament chrztu w Duchu Świętym, zostaliśmy uzdolnieni do usługiwania w ten sposób. Wkładanie rąk może być zdefiniowane jako akt, w którym jakaś osoba wkłada ręce na ciało innej osoby, w określonym duchowym celu. Normalnie temu działaniu towarzyszy modlitwa z przekazaniem słowa proroczego, lub jedno i drugie.

3. Niektóre starotestamentowe przykłady

- a) Izraelici wkładali ręce na swoje ofiary, przed ich ofiarowaniem, dla zaznaczenia przekazania grzechu i zidentyfikowania się z ofiarą zagrzeszną (3Moj 1,1-5).
- b) Jakub (Izrael) udzielił błogosławieństwa Manassesowi i Efraimowi, synom Józefa, przez włożenie rąk i wypowiedzenie proroczego słowa (1Moj 48,14).
- c) Mojżesz wyznaczył Jozuego przez włożenie rąk, przekazując mu swój autorytet i mądrość. Widzimy tutaj przekazywanie przywództwa oraz miary mądrości i uznania, uzdalniających Jozuego do bycia przywódcą (5Moj 34,9; 4Moj 27,15-23; Joz 1,16-17).

4. Nowotestamentowe powody wkładania rąk

a) Przekazywanie uzdrowienia

- ◆ Jezus przekazywał uzdrowienie przez wkładanie rąk (Łk 4,40; Łk 13,13).
- ◆ Starsi (zboru) powinni namaszczać olejem (swoimi rękami) i modlić się o uzdrowienie (Jk 5,14-16).
- ◆ Wierzący są zachęcani do tego, aby udzielać uzdrowienia przez wkładanie rąk ukazują praktykowanie tego (Mk 16,17-18; Dz 9,17; Dz 28,8-9)

b) Udzielanie błogosławieństwa

- ◆ Jezus udzielał błogosławieństwa Bożego dzieciom (Mt 19,13-15; Mk 10,13-16)
- ◆ Jezus położył swoją rękę na Jana i powiedział: „*Nie bój się*” (Obj 1,17).

c) Udzielanie chrztu w Duchu Świętym

Wszyscy wierzący byli zaangażowani w przekazywanie chrztu Duchem Świętym przez wkładanie rąk (Dz 8,14-24; Dz 9,10-17; Dz 19,6)

d) Udzielanie darów duchowych (1Tm 4,14; 2Tm 1,6; Rz 1,11)**e) Wyznaczanie ludzi do określonej pracy**

Ustanowieni pracownicy Pańscy są wyznaczeni do konkretnej pracy przez wkładanie rąk, przekazując szczególne namaszczenie do wykonywania tej pracy. Powołanie diakonów (Dz 1-6) odbyło się również z włożeniem rąk przywódców. Zwróćmy uwagę, że przywódcy wybrali mężów pełnych wiary, mądrości i Ducha Świętego, aby wypełnić przewodnią rolę nawet w praktycznych sprawach działalności kościoła.

5. Należy zachować ostrożność przy wkładaniu rąk

„*Ręk na nikogo pochopnie nie wkładaj*” (1Tm 5,22).

To miejsce Słowa Bożego odnosi się głównie do wyznaczania kogoś do służby kaznodziejskiej lub na starszego kościoła. Oczywiście to poważna sprawa postawić kogoś, kto nie jest właściwą osobą na stanowisku przywódczym, szczególnie jeśli ta osoba ukrywa jakiś grzeszny nawyk lub jeśli Bóg nie wybrał tej osoby. Może także być, że nie jest to właściwy czas dla tej osoby być wyznaczonym na lidera (1Tm 3,6). Bóg wybiera przywódców i wyznacza właściwy czas na ich powołanie; wówczas inni liderzy powinni być wezwani, aby włożyli ręce na nich i wyznaczyli ich.

Musimy pamiętać, że jeśli cokolwiek ma się stać w rezultacie wkładania rąk, to musi zaistnieć duchowy kontakt, tzn. z ducha do ducha. Pismo Święte ukazuje nam, że coś z twojego ducha może być przekazane komuś drugiemu przez włożenie rąk (5Moj 34,9). Dlatego też musimy zachować ostrożność w tym na kogo wkładamy ręce i kto je wkłada na nas. Ludzie mogą być nieczysti lub zanieczyszczeni w ich duchu z powodu złego towarzystwa lub ukrywania i życia w świadomym grzechu. Tacy ludzie mogą przekazywać coś szkodliwego, szczególnie jeśli masz słabość w jakiejś dziedzinie lub sam nie jesteś w porządku przed Bogiem w niektórych aspektach twojego życia. Zwróć uwagę na charakter osoby, która wkłada ręce i oceń jej chodzenie z Bogiem, pokorę serca i to czy szuka tylko chwały Bożej. Pamiętaj, że Bóg kontroluje twoje życie i okoliczności, jeśli jesteś Jego synem. Dlatego powinieneś zwracać się tylko wtedy do innej osoby o modlitwę lub wkładać ręce na kogoś innego, gdy Bóg cię tak prowadzi.

Bóg cię zachowa jeśli żyjesz w centrum Jego woli. Musimy być bardzo wrażliwi na Ducha Świętego w tych sprawach, lecz nie możemy zaniedbać wkładania rąk.

6. Znaczenie wkładania rąk w Kościele

a) W służbie

Podstawą chrześcijańskiej służby jest usługiwanie (Mk 10,43-45). Używanie naszych rąk może być jedną z metod wyrażenia naszego usługiwania jedni drugim, dla wielu członków ciała Chrystusowego i dla świata. Przekazywanie błogosławieństwa lub uzdrowienia itp. przez wkładanie rąk, może stać się największym aktem służby, którą czynimy dla innej ludzkiej istoty.

b) Dawanie

Kiedy wkładamy ręce z wiarą to przekazujemy lub dajemy innym Boże życie, które jest w nas. Gdy to czynimy Bóg obiecał oddać nam w nadmiarze, abyśmy mogli dawać ponownie (Łk 6,38; Dz 3,6).

c) W powoływaniu do służby

Kościół Jezusa Chrystusa potrzebuje więcej mężczyzn i kobiet z powołaniem od Boga w swoim życiu i obdarowania lub namaszczenia uzdalniającego ich do wypełnienia swojego powołania. Włożenie rąk przez namaszczonych przywódców w ciele Chrystusowym jest jednym ze sposobów udzielania takich uzdolnień tym, których Bóg powołał (Dz 13,1-3).

7. Wnioski

Wkładanie rąk jest ważną częścią funkcjonowania ciała, biorącego życie z Jezusa - Głowy tego ciała i przekazującego to życie przez ręce. Moc zmartwychwstałego Chrystusa, aby uzdrawiać, usługiwać lub dawać błogosławieństwo znajduje się w życiu każdego, napełnionego Duchem Świętym ucznia Jezusa, a szczególnie w wybranych przez Boga przywódcach. Ta moc jest uwalniana przez wkładanie rąk.

8. Pytania i punkty do dyskusji

- W jaki sposób kozioł ofiarny opisany w 3Moj 16,10.21-22 stał się wzorem tego, co Jezus uczynił dla nas?
- Czy powinniśmy się obawiać przyjęcia czegoś złego od drugiej osoby i unikać wkładania na nas rąk? Do dyskusji.
- Dlaczego powinniśmy być ostrożni w powoływaniu niewłaściwych liderów lub właściwych zbyt szybko?
- Dlaczego kościół powinien wyznaczać ludzi do określonej pracy przez wkładanie rąk?
- Czy myślisz, że Bóg użyłby ciebie do przekazania swojego życia innym?

9. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Istnieje przepływ Bożego życia (energii, mocy), kiedy wkładamy ręce na kogoś, gdy jest wiara zarówno w tym, który przyjmuje, jak i w tym, który wkłada ręce (Mk 5,25-30).
- b) Jeśli żyjemy w posłuszeństwie Bogu wówczas nie musimy się obawiać, że coś złego będzie nam przekazane przez włożenie na nas rąk.
- c) Przyjęcie czegokolwiek od Boga wymaga wiary.
- d) Kiedy służymy Bogu oraz innym ludziom w taki sposób, jak wkładanie rąk, wtedy przyjmujemy więcej od Boga, abyśmy mogli dawać ponownie.
- e) Bóg chce przekazać swoje powołanie wielu ludziom i uzdolnić ich w tym powołaniu, tak, aby ciało Chrystusowe było budowane i rosło.